

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/594/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212771
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212771.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/165/2012-91 zo dňa 19. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, ďalej zamietol návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ podal na okresný súd návrh na začatie konania, ktorým žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že odporca zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota a aby rozsudkom zaviazal odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške, čo odôvodnil tým, že Okresný súd Rimavská Sobota v exekučnom konaní sp. zn. 2Er/1129/2010 nerozhodol v 15-dňovej zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom k rozhodnutiu o uvedenej žiadosti súdneho exekútora došlo po uplynutí uvedenej doby a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tým podľa tvrdenia navrhovateľa v žalobe vznikla navrhovateľovi škoda vo výške 738,53 € a nemajetková ujma vo výške 147,71 €.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom sp. zn. 2Er/1129/2010 a zistil, že dňa 26. 04. 2010 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave. Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo dňa 06. 09. 2010 po preskúmaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, (ktorým je rozhodcovský rozsudok) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 03. 2011. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v predmetnej veci bol plne opodstatnený

a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovský rozsudok je v zmysle ust. § 41 Exekučného poriadku spôsobilým exekučným titulom. Skúmanie vykonateľnosti rozhodnutia rozhodcovského súdu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia konštatoval, že nemožno spochybniť, že okresný súd v danej exekučnej veci nerozhodol v lehote 15 - dní odo dňa doručenia žiadosti na vykonanie exekúcie. Touto lehotou však exekučný súd nebol viazaný, pretože v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie, lehota 15 - dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že v danom prípade, teda v konkrétnej exekučnej veci, existoval dôvod, pri ktorom neplatí 15 - dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá lehota platí len v prípade, že súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie a nie pre prípad, že súd žiadosť súdneho exekútora uznesením zamietne, tak ako to bolo v tomto konkrétnom prípade. V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ podáva hromadne v rámci celej Slovenskej republiky niekoľko tisíc až desiatok tisíc návrhov na exekúciu na základe exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, a tým de facto znemožňuje súdom rozhodnúť v primeraných lehotách, pričom návrhy na exekúciu podáva opakovane aj potom, ako boli právoplatne judikované závery, že exekučné tituly vychádzajú zo zmlúv, ktoré obsahujú neprimerané zmluvné podmienky. Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal jednu zo základných podmienok úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu, preto sa okresný súd ďalej nezaoberal skúmaním otázky, či na strane navrhovateľa tvrdým nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi tvrdým nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že ak navrhovateľ nepreukázal, že v exekučnej veci, na základe ktorej podal žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č.514/2003 Z. z., tak nepreukázal ani splnenie predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, preto okresný súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 12. 01. 2015 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, súd prvého stupňa nevykonal navrhované dôkazy, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Okresný súd preto nemohol podľa navrhovateľa postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa a ak tak spravil, odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritérne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy

aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné.

K uplatnenej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostal odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru navrhovateľa zrejme akou úvahou dospel okresný súd k presvedčeniu o tom, že navrhovateľovi škoda nevznikla. Rovnako sa to týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Okresný súd bol podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný t. j. jeho argumenty nepodporili príslušný záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj rozdielny skutkový základ.

Navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí ani s tým, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť podľa navrhovateľa zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože za tieto náklady dlžník nemôže niesť zodpovednosť.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj práva na pojednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Uviedol, že okresný súd v súvislosti s majetkovou ujmom analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydal za odôvodnenie svojho rozhodnutia. S takýmto odôvodnením však nesúhlasí. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 8C/165/2012 zo dňa 19. 11. 2014 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné pojednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keďže nesúhlasí s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým Krajský súd v Banskej

Bystrici nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania a rozhodnutia predmetnej právnej veci; žiadne iné dôvody na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania neuviedol, preto okresný súd správne - z tých istých dôvodov z akých v podstate zamietol návrh na prerušenie konania, nepristúpil ani k zrušeniu nariadeného pojednávania. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie danej veci je potrebné vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 43NcC/167/2012 zo dňa 11. 10. 2012 rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8C/165/2012 vylúčil JUDr. Zoltána Borosa, zákonného sudcu v exekučnej veci, od ktorej odvodil navrhovateľ nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňovaný v tomto konaní a nie JUDr. Evu Čipkovú, zákonnú sudkyňu v tomto konaní. Okresný súd Rimavská Sobota uvedenú skutočnosť rešpektoval, keď bola vec sp. zn. 8C/165/2012 pridelená náhodným výberom sudkyňi JUDr. Eve Čipkovej, čo znamená, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca je rovnako ako odvolacia námietka navrhovateľa, že okresný súd navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), pričom súd úplne podľa navrhovateľa odignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti so správou informačného systému, v súvislosti s administratívnym spracovaním textov urgencií, v súvislosti s vyhotovením urgencií, poštovnými a telekomunikačnými výdavkami, preto je podľa názoru navrhovateľa v tejto časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejme v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s dôvodmi okresného súdu okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takéto odvolacie námietky navrhovateľa nekorešpondujú s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol iný skutkový dej a teda aj iný skutkový základ, odvolací súd uvádza, že okresný súd v určitej časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku

popísal skutočnosti, ktoré zistil z pripojeného spisu 2Er/1129/2010, čo však neznamená, že z uvedeného možno vyvodíť záver, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil rovnako ako iné rozhodnutia, týkajúce sa tých istých účastníkov konania, len s iným skutkovým základom, keď je z obsahu odôvodnenia rozhodnutia zrejmé, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby. Rovnako ako uvedená odvolacia námietka navrhovateľa neobstojí ani argumentácia navrhovateľa tiež obsiahnutá v odvolaní, že okresný súd nesprávne ustálil, že náklady na správu pohľadávky zapríčinil dlžník (povinný) s tým, že ak by došlo k rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a časom by boli pretransformované do trov exekúcie, pretože a) okresný súd neprijal záver, že náklady na správu pohľadávky by mal znášať dlžník (povinný) a b) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2Er/1129/2010 bola zamietnutá a teda nemohlo dôjsť k vykonávaniu exekúcie, čo znamená, že náklady na správu pohľadávky nemohli prejsť na súdneho exekútora a logicky nemohli byť ani pretransformované do trov exekúcie.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil konštatujúc, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že okresný súd meritórne rozhodol v čase, keď výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania (z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR) ešte nenadobudol právoplatnosť, odvolací súd uvádza, že Ústavný súd SR v skutkovo a právne totožnej veci rozhodol dňa 06. 02. 2013 uznesením sp. zn. I. ÚS 89/2013 a dňa 13. 02. 2013 uznesením sp. zn. I. ÚS 92/2013 tak, že rovnaké sťažnosti navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie. Rozhodnutie okresného súdu o návrhu na prerušenie konania, ako aj o návrhu vo veci samej na jednom pojednávaní bolo preto v súlade s požiadavkou hospodárnosti konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.